KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 18
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

36 ksiąg · 310 różnych siglów · 498 wystąpień · 659 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju	2	**1 Kor** 1 List do Koryntian	13
Pwt Księga Powtórzonego Prawa	2	**2 Kor** 2 List do Koryntian	14
Joz Księga Jozuego	2	**Ga** List do Galatów	16
1 Sm 1 Księga Samuela	2	**Ef** List do Efezjan	16
1 Krl 1 Księga Królewska	3	**Flp** List do Filipian	17
Ps Księga Psalmów	3	**Kol** List do Kolosan	18
Prz Księga Przysłów	6	**1 Tes** 1 List do Tesaloniczan	19
Koh Księga Koheleta	7	**1 Tm** 1 List do Tymoteusza	19
Iz Księga Izajasza	7	**2 Tm** 2 List do Tymoteusza	19
Jr Księga Jeremiasza	7	**Tt** List do Tytusa	19
Lm Lamentacje	7	**Hbr** List do Hebrajczyków	19
Jon Księga Jonasza	7	**Jk** List św. Jakuba Apostoła	20
Mt Ewangelia według św. Mateusza	8	**1 P** 1 List św. Piotra Apostoła	21
Mk Ewangelia według św. Marka	10	**2 P** 2 List św. Piotra Apostoła	22
Łk Ewangelia według św. Łukasza	10	**1 J** 1 List św. Jana Apostoła	22
J Ewangelia według św. Jana	10	**2 J** 2 List św. Jana Apostoła	23
Dz Dzieje Apostolskie	11	**Jud** List Judy	23
Rz List do Rzymian	11	**Ap** Apokalipsa św. Jana	23

Księga Rodzaju

Rdz 3,1–8

Lekcja 18: s. 9

1 A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie
zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to
rzekł do niewiasty: Czy rzeczywiście Bóg
powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich
drzew tego ogrodu? 2 Niewiasta odpowiedziała
wężowi: Owoce z drzew tego ogrodu jeść
możemy, 3 tylko o owocach z drzewa, które jest w
środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam
jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie
pomarli. 4 Wtedy rzekł wąż do niewiasty: Na
pewno nie umrzecie! 5 Ale wie Bóg, że gdy
spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam
oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło.

6 Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma
owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla
oczu i że owoce tego drzewa nadają się do
zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc,
skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią:
a on zjadł. 7 A wtedy otworzyły się im obojgu oczy
i poznali, że są nadzy; spletli więc gałązki figowe i
zrobili sobie przepaski. 8 Gdy zaś mężczyzna i
jego żona usłyszeli kroki Pana Boga
przechadzającego się po ogrodzie, w porze kiedy
był powiew wiatru, skryli się przed Panem
Bogiem wśród drzew ogrodu.

Rdz 4,3–14

Lekcja 18: s. 1, 2, 3, 4, 6, 11, 12, 15, 16

3 Gdy po niejakim czasie Kain składał dla Pana w
ofierze płody roli, 4 zaś Abel składał również
pierwociny ze swej trzody i z ich tłuszczu, Pan
wejrzał na Abla i na jego ofiarę; 5 na Kaina zaś i
na jego ofiarę nie chciał patrzeć. Smuciło to
Kaina bardzo i chodził z ponurą twarzą. 6 Pan
zapytał Kaina: Dlaczego jesteś smutny i dlaczego
twarz twoja jest ponura? 7 Przecież gdybyś
postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli
zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u
wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim
panować.

8 Rzekł Kain do Abla, brata swego: Chodźmy na
pole. A gdy byli na polu, Kain rzucił się na swego
brata Abla i zabił go. 9 Wtedy Bóg zapytał Kaina:
Gdzie jest brat twój, Abel? On odpowiedział: Nie
wiem. Czyż jestem stróżem brata mego? 10 Rzekł
Bóg: Cóżeś uczynił? Krew brata twego głośno
woła ku mnie z ziemi! 11 Bądź więc teraz przeklęty
na tej roli, która rozwarła swą paszczę, aby
wchłonąć krew brata twego, przelaną przez
ciebie. 12 Gdy rolę tę będziesz uprawiał, nie da ci
już ona więcej plonu. Tułaczem i zbiegiem
będziesz na ziemi!

13 Kain rzekł do Pana: Zbyt wielka jest kara moja,
abym mógł ją znieść. 14 Skoro mnie teraz
wypędzasz z tej roli, i mam się ukrywać przed
tobą, i być tułaczem i zbiegiem na ziemi, każdy,
kto mnie spotka, będzie mógł mnie zabić!

Rdz 50,20

Lekcja 18: s. 2

20 Wy niegdyś knuliście zło przeciwko mnie, Bóg
jednak zamierzył to jako dobro, żeby sprawić to,
co jest dzisiaj, że przeżył wielki naród.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 10,12

Lekcja 18: s. 3

12 A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg
twój? Tylko tego, byś się bał Pana, Boga swojego,
chodził wszystkimi Jego drogami, miłował Go,
służył Panu, Bogu twemu, z całego swojego serca
i z całej swej duszy,

Księga Jozuego

Joz 1,8

Lekcja 18: s. 7

8 Niech ta Księga Prawa będzie zawsze na twych
ustach: rozważaj ją w dzień i w nocy, abyś ściśle
spełniał wszystko, co w niej jest napisane, bo
tylko wtedy powiedzie ci się i okaże się twoja
roztropność.

1 Księga Samuela

1 Sm 16,7

Lekcja 18: s. 12

7 Pan jednak rzekł do Samuela: Nie zważaj ani na
jego wygląd, ani na wysoki wzrost, gdyż nie
wybrałem go, nie tak bowiem człowiek widzi <jak
widzi Bóg>, bo człowiek patrzy na to, co
widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na
serce.

1 Księga Królewska

1 Krl 19,1–4

Lekcja 18: s. 4

1 Kiedy Achab opowiedział Izebeli wszystko, co
Eliasz uczynił, i jak pozabijał mieczem proroków,
2 wtedy Izebel wysłała do Eliasza posłańca, aby
powiedział: Chociaż ty jesteś Eliasz, to jednak ja
jestem Izebel! Niech to sprawią bogowie i tamto
dorzucą, jeśli nie postąpię jutro z twoim życiem,
jak [się stało] z życiem każdego z nich. 3 Wtedy
<Eliasz> zląkłszy się, powstał i ratując się
ucieczką, przyszedł do Beer-Szeby w Judzie i tam
zostawił swego sługę, 4 a sam na [odległość]
jednego dnia drogi poszedł na pustynię.
Przyszedłszy, usiadł pod jednym z janowców i
pragnąc umrzeć, rzekł: Wielki już czas, o Panie!
Odbierz mi życie, bo nie jestem lepszy od moich
przodków.

Księga Psalmów

Ps 1,1–2

Lekcja 18: s. 7, 11, 12

1 Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą
występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i
nie siada w kole szyderców, 2 lecz ma upodobanie
w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem
i nocą.

Ps 19,8–15

Lekcja 18: s. 2, 4

8 Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha;
świadectwo Pana niezawodne - poucza
prostaczka; 9 nakazy Pana słuszne - radują serce;
przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; 10
bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy
Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.
11 Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a
słodsze od miodu płynącego z plastra. 12 Chociaż
Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu
zysk jest wielki,

13 kto jednak dostrzega swoje błędy? Oczyść mnie
od tych, które są skryte przede mną. 14 Także od
pychy broń swojego sługę, niech nie panuje nade
mną! Wtedy będę bez skazy i wolny od wielkiego
występku. 15 Niech znajdą uznanie słowa ust
moich i myśli mego serca u Ciebie, Panie, moja
Skało i mój Zbawicielu!

Ps 23,1–6

Lekcja 18: s. 9

1 Psalm. Dawidowy. Pan jest moim pasterzem, nie
brak mi niczego. 2 Pozwala mi leżeć na zielonych
pastwiskach. Prowadzi mnie nad wody, gdzie
mogę odpocząć: 3 orzeźwia moją duszę. Wiedzie
mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na
swoje imię. 4 Chociażbym chodził ciemną doliną,
zła się nie ulęknę, bo Ty jesteś ze mną. Twój kij i
Twoja laska są tym, co mnie pociesza. 5 Stół dla
mnie zastawiasz wobec mych przeciwników;
namaszczasz mi głowę olejkiem; mój kielich jest
przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną przez
wszystkie dni mego życia i zamieszkam w domu
Pańskim po najdłuższe czasy.

Ps 24,1

Lekcja 18: s. 11

1 Dawidowy. Psalm. Do Pana należy ziemia i to, co
ją napełnia, świat i jego mieszkańcy.

Ps 32,1–5

Lekcja 18: s. 1, 2, 9

1 Dawidowy. Pieśń pouczająca. Szczęśliwy ten,
komu została odpuszczona nieprawość, którego
grzech został puszczony w niepamięć. 2
Szczęśliwy człowiek, któremu Pan nie poczytuje
winy, w którego duszy nie kryje się podstęp. 3
Póki milczałem, schnęły kości moje, wśród
codziennych mych jęków. 4 Bo dniem i nocą
ciążyła nade mną Twa ręka, język mój ustawał jak
w letnich upałach. 5 Grzech mój wyznałem Tobie i
nie ukryłem mej winy. Rzekłem: Wyznaję
nieprawość moją wobec Pana, a Tyś darował winę
mego grzechu.

Ps 34,9.19–20

Lekcja 18: s. 2, 6

9 Skosztujcie i zobaczcie, jak dobry jest Pan,
szczęśliwy człowiek, który się do Niego ucieka.

19 Pan jest blisko skruszonych w sercu i wybawia
złamanych na duchu. 20 Wiele nieszczęść [spada
na] sprawiedliwego; lecz ze wszystkich Pan go
wybawia.

Ps 37,1–40

Lekcja 18: s. 6, 9, 12

1 Dawidowy. Nie unoś się gniewem z powodu
złoczyńców ani nie zazdrość niesprawiedliwym, 2
bo znikną tak prędko jak trawa i zwiędną jak
świeża zieleń. 3 Miej ufność w Panu i postępuj
dobrze, mieszkaj w ziemi i zachowaj wierność. 4
Raduj się w Panu, a On spełni pragnienia twego
serca. 5 Powierz Panu swoją drogę i zaufaj Mu: On
sam będzie działał

6 i sprawi, że twoja sprawiedliwość zabłyśnie jak
światło, a słuszność twoja - jak południe. 7
Upokórz się przed Panem i Jemu zaufaj! Nie
oburzaj się na tego, komu się szczęści w drodze,
na człowieka, co obmyśla zasadzki. 8 Zaprzestań
gniewu i porzuć zapalczywość; nie oburzaj się: to
wiedzie tylko ku złemu. 9 Złoczyńcy bowiem
wyginą, a ufający Panu posiądą ziemię. 10 Jeszcze
chwila, a nie będzie przestępcy: spojrzysz na jego
miejsce, a już go nie będzie.

11 Natomiast pokorni posiądą ziemię i będą się
rozkoszować wielkim pokojem. 12 Przeciw
sprawiedliwemu zło knuje występny i zgrzyta na
niego zębami. 13 Pan śmieje się z niego, bo widzi,
że jego dzień nadchodzi. 14 Występni dobywają
miecza, łuk swój napinają, by powalić biedaka i
nieszczęśliwego, by zabić tych, których droga jest
prosta. 15 Ich miecz przeszyje własne ich serca, a
ich łuki zostaną złamane.

16 Lepsza jest odrobina, którą ma sprawiedliwy,
niż wielkie bogactwo występnych, 17 bo ramiona
występnych będą połamane, a sprawiedliwych
Pan podtrzymuje. 18 Pan zna dni nienagannych, a
ich dziedzictwo trwać będzie na wieki; 19 w czasie
klęski nie zaznają wstydu, a we dni głodu będą
syci. 20 Występni natomiast poginą; wrogowie
Pana jak krasa łąk zwiędną, jak dym się rozwieją.

21 Występny pożycza, ale nie zwraca, a
sprawiedliwy lituje się i obdarza. 22 Błogosławieni
przez Pana posiądą ziemię, przeklęci przez Niego
będą wyniszczeni. 23 Pan umacnia kroki człowieka
i w jego drodze ma upodobanie. 24 A choćby
upadł, to nie będzie leżał, bo rękę jego Pan
podtrzymuje. 25 Byłem dzieckiem i jestem już
starcem, a nie widziałem sprawiedliwego w
opuszczeniu ani potomstwa jego, by o chleb
żebrało.

26 Lituje się on w każdym czasie i pożycza;
potomstwo jego stanie się błogosławieństwem. 27
Odstąp od złego, czyń dobro, abyś mógł mieszkać
na wieki, 28 bo Pan miłuje sprawiedliwość i nie
opuszcza swych świętych; nikczemni wyginą, a
potomstwo występnych będzie wytępione. 29
Sprawiedliwi posiądą ziemię i będą mieszkać na
niej na zawsze. 30 Usta sprawiedliwego głoszą
mądrość i język jego mówi to, co słuszne.

31 Prawo jego Boga jest w jego sercu, a jego kroki
się nie zachwieją. 32 Występny czatuje na
sprawiedliwego i usiłuje go zabić, 33 lecz Pan nie
zostawia go w jego ręku i nie pozwala skazać, gdy
stanie przed sądem. 34 Miej nadzieję w Panu i
strzeż Jego drogi, a On cię wyniesie, abyś posiadł
ziemię; zobaczysz zagładę występnych. 35
Widziałem, jak występny się pysznił i rozpierał się
jak cedr zielony.

36 Przeszedłem obok, a już go nie było; szukałem
go, lecz nie można było go znaleźć. 37 Strzeż
uczciwości, przypatruj się prawości, bo w końcu
osiągnie [ten] człowiek pomyślność. 38 Wszyscy
zaś grzesznicy będą wyniszczeni, potomstwo
występnych wyginie. 39 Zbawienie sprawiedliwych
pochodzi od Pana; On ich ucieczką w czasie
utrapienia. 40 Pan ich wspomaga, wyzwala;
wyzwala ich od występnych i zachowuje, do
Niego bowiem się uciekają.

Ps 38,1–23

Lekcja 18: s. 2, 4

1 Psalm Dawidowy. Dla wspomnienia. 2 Nie karć
mnie, Panie, w Twoim gniewie i nie karz mnie w
Twej zapalczywości! 3 Utkwiły bowiem we mnie
Twoje strzały i ręka Twoja zaciążyła nade mną. 4
Nie ma w mym ciele nic zdrowego na skutek
Twego zagniewania, nic nietkniętego w mych
kościach na skutek mego grzechu. 5 Bo winy moje
przerosły moją głowę, gniotą mnie jak ciężkie
brzemię.

6 Cuchną, ropieją me rany na skutek mego
szaleństwa. 7 Jestem zgnębiony, nad miarę
pochylony, przez cały dzień chodzę smutny. 8 Bo
ogień trawi moje lędźwie i w moim ciele nie ma
nic zdrowego. 9 Jestem nad miarę wyczerpany i
złamany; skowyczę, bo jęczy moje serce. 10 Przed
Tobą, Panie, wszelkie me pragnienie i moje
wzdychanie nie jest przed Tobą ukryte.

11 Serce się me we mnie trzepoce: moc mnie
opuściła, zawodzi nawet światło moich oczu. 12
Przyjaciele moi i sąsiedzi stronią od mojej
choroby i moi bliscy stoją z daleka. 13 Ci, którzy
czyhają na moje życie, zastawiają sidła, ci, którzy
źle mi życzą, mówią przewrotnie i przez cały
dzień obmyślają podstępy. 14 A ja nie słyszę - jak
głuchy; i jestem jak niemy, co ust nie otwiera. 15 I
stałem się jak człowiek, co nie słyszy; i nie ma w
ustach odpowiedzi.

16 Bo Tobie ufam, o Panie! Ty odpowiesz, Panie, Boże mój! 17 Mówię bowiem: Niech się ze mnie nie cieszą; gdy moja noga się chwieje, niech się nie wynoszą nade mnie! 18 Bo jestem bardzo bliski upadku i ból mój jest zawsze przede mną. 19 Ja przecież wyznaję moją winę i trwożę się moim grzechem. 20 Lecz silni są ci, co bez powodu mi się sprzeciwiają, i liczni, którzy oszczerczo mnie nienawidzą.

21 Ci, którzy złem odpłacają za dobro, za to mi grożą, że idę za dobrem. 22 Nie opuszczaj mnie, Panie, mój Boże, nie bądź daleko ode mnie! 23 Spiesz mi na pomoc, Zbawienie moje - o Panie!

Ps 42,12

Lekcja 18: s. 1, 2, 4

12 Czemu jesteś zgnębiona, moja duszo, i czemu jęczysz we mnie? Ufaj Bogu, bo jeszcze Go będę wysławiać: Zbawienie mego oblicza i mojego Boga.

Ps 46,2–4

Lekcja 18: s. 2

2 Bóg jest dla nas ucieczką i mocą: łatwo znaleźć u Niego pomoc w trudnościach. 3 Przeto się nie boimy, choćby waliła się ziemia i góry zapadały w otchłań morza. 4 Niech wody jego burzą się i kipią, niech góry się chwieją pod jego naporem: Pan Zastępów jest z nami, Bóg Jakuba jest dla nas obroną.

Ps 51,3–6

Lekcja 18: s. 9

3 Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! 4 Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! 5 Uznaję bowiem moją nieprawość, a grzech mój jest zawsze przede mną. 6 Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą, tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku i prawym w swoim osądzie.

Ps 55,23

Lekcja 18: s. 1, 2

23 Zrzuć swą troskę na Pana, a On cię podtrzyma; nie dopuści nigdy, by miał się zachwiać sprawiedliwy.

Ps 62,9

Lekcja 18: s. 6

9 W każdym czasie Jemu ufaj, narodzie! Przed Nim serca wasze wylejcie: Bóg jest dla nas ucieczką!

Ps 103,10–14

Lekcja 18: s. 9

10 Nie postępuje z nami według naszych grzechów ani według win naszych nam nie odpłaca. 11 Bo jak wysoko niebo wznosi się nad ziemią, tak można jest Jego łaskawość dla tych, co się Go boją. 12 Jak jest odległy wschód od zachodu, tak daleko odsuwa od nas nasze występki. 13 Jak się lituje ojciec nad synami, tak Pan się lituje nad tymi, co się Go boją. 14 Wie On, z czego jesteśmy utworzeni, pamięta, że jesteśmy prochem.

Ps 119,9.11.16.28.50.75–77.92–93.105.143.165

Lekcja 18: s. 1, 2, 3, 4, 6, 7, 10, 12

9 Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości? - Przestrzegając słów Twoich.

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.

16 Będę się radował z Twych ustaw: słów Twoich nie zapomnę.

28 Moja dusza nie zaznaje spoczynku ze zgryzoty: podźwignij mię zgodnie z Twoim słowem!

50 W moim ucisku to pociechą dla mnie, że Twoja mowa obdarza mnie życiem.

75 Wiem, Panie, że sprawiedliwe są Twoje wyroki, że dotknąłeś mnie słusznie. 76 Niech Twoja łaska stanie mi się pociechą zgodnie z obietnicą, daną Twemu słudze. 77 Niech zaznam Twojej litości, abym żył, bo Twoje Prawo jest moją rozkoszą.

92 Gdyby Twoje Prawo nie było moją rozkoszą, byłbym już zginął w mej nędzy. 93 Nie zapomnę na wieki Twoich postanowień, bo przez nie dałeś mi życie.

105 Twoje słowo jest lampą dla moich stóp i światłem na mojej ścieżce.

143 Spadły na mnie strapienia i ucisk, rozkoszą moją są Twoje przykazania.

165 Obfity pokój dla miłujących Twe Prawo, nie spotka [ich] żadne potknięcie.

Ps 139,14

Lekcja 18: s. 6

14 Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie, godne podziwu są Twoje dzieła. I dobrze znasz moją duszę,

Ps 145,14

Lekcja 18: s. 2, 15, 16

14 Pan podtrzymuje wszystkich, którzy padają, i podnosi wszystkich zgnębionych.

Ps 147,3.6

Lekcja 18: s. 4, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

3 On leczy złamanych na duchu i przewiązuje ich rany.

6 Pan dźwiga pokornych, a poniża występnych aż do ziemi.

Księga Przysłów

Prz 3,5–12.25–26

Lekcja 18: s. 6, 9, 12

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj: 8 to ciału zapewni zdrowie, a pokrzepienie twym kościom. 9 Czcij Pana ofiarą z twego mienia i pierwocinami całego dochodu,

10 a twoje spichrze napełnią się zbożem i tłocznie przeleją się moszczem. 11 Upomnieniem Pańskim nie gardź, mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem strofowań. 12 Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna, którego lubi.

25 Nagły strach cię nie przerazi ni klęska, gdy dotknie przewrotnych; 26 bo z tobą jest Pan, przed sidłem twą nogę ochroni.

Prz 10,18

Lekcja 18: s. 10

18 Usta nieprawe nienawiść ujawnią, głupi, kto rozgłasza niesławę.

Prz 11,14

Lekcja 18: s. 5, 12

14 Z braku rządów naród upada, wybawienie, gdzie wielki doradca.

Prz 15,13.22

Lekcja 18: s. 4, 12

13 Serce radosne twarz rozwesela, gdy smutek w sercu, i duch przygnębiony.

22 Brak rady unicestwia zamiary, udają się one, gdzie wielu doradców.

Prz 16,25

Lekcja 18: s. 4

25 Jest droga, co komuś zdaje się słuszna, a w końcu prowadzi do zguby.

Prz 17,9.22

Lekcja 18: s. 4, 10

9 Kto szuka miłości, cudzy błąd tai; kto sprawę rozgłasza, poróżnia przyjaciół.

22 Radość serca wychodzi na zdrowie, duch przygnębiony wysusza kości.

Prz 18,13–15

Lekcja 18: s. 4, 5, 10

13 Odpowiedzieć, nim się wysłucha, uchodzi za głupotę i hańbę. 14 Duch ludzki zniesie chorobę, lecz złamanego ducha któż dźwignie? 15 Serce rozumne zdobywa wiedzę, a ucho mądrych dąży do wiedzy.

Prz 20,19

Lekcja 18: s. 10

19 Obmówca wyjawia sekrety, zatem nie obcuj z gadułą!

Prz 24,16

Lekcja 18: s. 13

16 bo prawy siedmiokroć upadnie i wstanie, a występni w nieszczęściu upadną.

Prz 27,1–2.12.17

Lekcja 18: s. 10, 11, 12

1 Nie chwal się dniem jutrzejszym, bo nie wiesz, co dzień ci przyniesie. 2 Niech inny cię chwali - nie twe własne usta, ktoś obcy - nie własne twe wargi.

12 Rozważny zło widzi i kryje się, nierozważni tam idą i szkodę ponoszą.

17 Żelazo żelazem się ostrzy, a człowiek urabia charakter bliźniego.

Prz 28,13

Lekcja 18: s. 3

13 Nie zazna szczęścia, kto błędy swe ukrywa; kto je wyznaje, porzuca - ten miłosierdzia dostąpi.

Prz 30,32

Lekcja 18: s. 10

32 Bezmyślnie uniosłeś się dumą? Po namyśle - rękę na usta!

Księga Koheleta

Koh 4,9–10

Lekcja 18: s. 12

9 Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry
zysk ze swej pracy. 10 Bo gdy upadną, jeden
podniesie drugiego. Lecz samotnemu biada, gdy
upadnie, a nie ma drugiego, który by go podniósł.

Księga Izajasza

Iz 26,3

Lekcja 18: s. 12

3 jego charakter stateczny Ty kształtujesz w
pokoju, w pokoju, bo Tobie zaufał.

Iz 55,8–11

Lekcja 18: s. 5

8 Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze
drogi moimi drogami - wyrocznia Pana. 9 Bo jak
niebiosa górują nad ziemią, tak drogi moje - nad
waszymi drogami i myśli moje - nad myślami
waszymi. 10 Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg
spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie
nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią
urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i
chleb dla jedzącego, 11 tak słowo, które wychodzi
z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim
wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni
pomyślnie swego posłannictwa.

Iz 64,6

Lekcja 18: s. 6

6 Nikt nie wzywał Twojego imienia, nikt się nie
zbudził, by się chwycić Ciebie. Bo skryłeś Twoje
oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszej
winy.

Księga Jeremiasza

Jr 29,11

Lekcja 18: s. 2

11 Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie
zamyślam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów
pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam
przyszłość, jakiej oczekujecie.

Lamentacje

Lm 3,31–32.38–40

Lekcja 18: s. 2, 6

31 Bo nie jest zamiarem Pana odtrącić na wieki. 32
Gdyż jeśli uniży, ma litość w dobroci swej
niezmiernej;

38 Czyż nie pochodzi z ust Najwyższego i niedola, i
szczęście? 39 Czemu się skarży człowiek żyjący?
Mąż - na [karę za] grzechy? 40 Rozważmy, oceńmy
swe drogi, powróćmy do Pana;

Księga Jonasza

Jon 4,1–11

Lekcja 18: s. 4

1 Nie podobało się to Jonaszowi i oburzył się. 2
Modlił się przeto do Pana i mówił: Proszę, Panie,
czy nie to właśnie miałem na myśli, będąc jeszcze
w moim kraju? Dlatego postanowiłem uciec do
Tarszisz, bo wiem, żeś Ty jest Bóg łagodny i
miłosierny, cierpliwy i pełen łaskawości, litujący
się nad niedolą. 3 Teraz Panie, zabierz, proszę,
duszę moją ode mnie, albowiem lepsza dla mnie
śmierć niż życie. 4 Pan odrzekł: Czy uważasz, że
słusznie jesteś oburzony? 5 Jonasz wyszedł z
miasta, zatrzymał się po jego stronie wschodniej,
tam uczynił sobie szałas i usiadł w cieniu, aby
widzieć, co się będzie działo w mieście.

6 A Pan Bóg sprawił, że krzew rycynusowy wyrósł
nad Jonaszem po to, by cień był nad jego głową i
żeby mu ująć jego goryczy. Jonasz bardzo się
ucieszył [tym] krzewem. 7 Ale z nastaniem
brzasku dnia następnego Bóg zesłał robaczka,
aby uszkodził krzew, tak iż usechł. 8 A potem, gdy
wzeszło słońce, zesłał Bóg gorący, wschodni
wiatr. Słońce prażyło Jonasza w głowę, tak że
osłabł. Życzył więc sobie śmierci i mówił: Lepiej
dla mnie umrzeć aniżeli żyć. 9 Na to rzekł Bóg do
Jonasza: Czy słusznie się oburzasz z powodu tego
krzewu? Odpowiedział: Słusznie gniewam się
śmiertelnie. 10 Rzekł Pan: Tobie żal krzewu,
którego nie uprawiałeś i nie wyhodowałeś, który
w nocy wyrósł i w nocy zginął.

11 A czyż Ja nie powinienem mieć litości nad
Niniwą, wielkim miastem, gdzie znajduje się
więcej niż sto dwadzieścia tysięcy ludzi, którzy
nie odróżniają swej prawej ręki od lewej, a nadto
mnóstwo zwierząt?

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 5,9.16.23–24.43–48

Lekcja 18: s. 3, 6, 8, 9, 10, 11

9 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój,
albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

16 Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi,
aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

23 Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i
tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, 24 zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a
najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim.
Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

43 Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował
swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. 44 A Ja wam powiadam: Miłujcie
waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych,
którzy was prześladują; 45 tak będziecie synami
Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On
sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad
dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i
niesprawiedliwych. 46 Jeśli bowiem miłujecie tych,
którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć
będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? 47 I jeśli
pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego
czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią?

48 Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest
Ojciec wasz niebieski.

Mt 6,33–34

Lekcja 18: s. 6, 10, 15, 16

33 Starajcie się naprzód o królestwo /Boga/ i o
Jego Sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam
dodane. 34 Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro,
bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się
będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy.

Mt 7,1–5.12.24–27

Lekcja 18: s. 3, 5, 7, 9, 11

1 Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni. 2 Bo takim
sądem, jakim sądzicie, i was osądzą; i taką miarą,
jaką wy mierzycie, wam odmierzą. 3 Czemu to
widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we
własnym oku nie dostrzegasz? 4 Albo jak możesz
mówić swemu bratu: Pozwól, że usunę drzazgę z
twego oka, gdy belka /tkwi/ w twoim oku? 5
Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka,
a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka
twego brata.

12 Wszystko więc, co byście chcieli, żeby wam
ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym
polega Prawo i Prorocy.

24 Każdego więc, kto tych słów moich słucha i
wypełnia je, można porównać z człowiekiem
roztropnym, który dom swój zbudował na skale. 25
Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry
i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na
skale był utwierdzony. 26 Każdego zaś, kto tych
słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można
porównać z człowiekiem nierozsądnym, który
dom swój zbudował na piasku. 27 Spadł deszcz,
wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się
na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 10,28–31

Lekcja 18: s. 9

28 Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz
duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego,
który duszę i ciało może zatracić w piekle. 29 Czyż
nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież
żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie
na ziemię. 30 U was zaś nawet włosy na głowie
wszystkie są policzone. 31 Dlatego nie bójcie się:
jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

Mt 11,28–30

Lekcja 18: s. 2, 6

28 Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i
obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. 29 Weźcie
moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo
jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie
ukojenie dla dusz waszych. 30 Albowiem jarzmo
moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

Mt 12,36–37

Lekcja 18: s. 7

36 A powiadam wam: Z każdego bezużytecznego
słowa, które wypowiedzą ludzie, zdadzą sprawę w
dzień sądu. 37 Bo na podstawie słów twoich
będziesz uniewinniony i na podstawie słów twoich
będziesz potępiony.

Mt 18,21–35

Lekcja 18: s. 9

21 Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał:
Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat
wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? 22
Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem
razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy. 23
Dlatego podobne jest królestwo niebieskie do
króla, który chciał rozliczyć się ze swymi sługami.
24 Gdy zaczął się rozliczać, przyprowadzono mu
jednego, który mu był winien dziesięć tysięcy
talentów. 25 Ponieważ nie miał z czego ich oddać,
pan kazał sprzedać go razem z żoną, dziećmi i
całym jego mieniem, aby tak dług odzyskać.

[26] Wtedy sługa upadł przed nim i prosił go: Panie,
miej cierpliwość nade mną, a wszystko ci oddam.
[27] Pan ulitował się nad tym sługą, uwolnił go i
dług mu darował. [28] Lecz gdy sługa ów wyszedł,
spotkał jednego ze współsług, który mu był
winien sto denarów. Chwycił go i zaczął dusić,
mówiąc: Oddaj, coś winien! [29] Jego współsługa
upadł przed nim i prosił go: Miej cierpliwość nade
mną, a oddam tobie. [30] On jednak nie chciał, lecz
poszedł i wtrącił go do więzienia, dopóki nie odda
długu.

[31] Współsłudzy jego widząc, co się działo, bardzo
się zasmucili. Poszli i opowiedzieli swemu panu
wszystko, co zaszło. [32] Wtedy pan jego wezwał go
przed siebie i rzekł mu: Sługo niegodziwy!
Darowałem ci cały ten dług, ponieważ mnie
prosiłeś. [33] Czyż więc i ty nie powinieneś był
ulitować się nad swoim współsługą, jak ja
ulitowałem się nad tobą? [34] I uniesiony gniewem
pan jego kazał wydać go katom, dopóki mu całego
długu nie odda. [35] Podobnie uczyni wam Ojciec
mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z
serca swemu bratu.

Mt 20,25–28

Lekcja 18: s. 3, 8, 9, 11

[25] A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: Wiecie,
że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im
odczuć swą władzę. [26] Nie tak będzie u was. Lecz
kto by między wami chciał stać się wielkim, niech
będzie waszym sługą. [27] A kto by chciał być
pierwszym między wami, niech będzie
niewolnikiem waszym, [28] na wzór Syna
Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu
służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup
za wielu.

Mt 22,37–39

Lekcja 18: s. 3, 6, 9

[37] On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana
Boga swego całym swoim sercem, całą swoją
duszą i całym swoim umysłem. [38] To jest
największe i pierwsze przykazanie. [39] Drugie
podobne jest do niego: Będziesz miłował swego
bliźniego jak siebie samego.

Mt 25,14–29

Lekcja 18: s. 11

[14] Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem,
który mając się udać w podróż, przywołał swoje
sługi i przekazał im swój majątek. [15] Jednemu dał
pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden,
każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz
[16] ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł,
puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. [17] Tak samo
i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał
drugie dwa. [18] Ten zaś, który otrzymał jeden,
poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze
swego pana.

[19] Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i
zaczął rozliczać się z nimi. [20] Wówczas przyszedł
ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł
drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć
talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. [21]
Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny!
Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma
cię postawię: wejdź do radości twego pana! [22]
Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa
talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa
talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. [23] Rzekł
mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś
wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię
postawię: wejdź do radości twego pana!

[24] Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i
rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek
twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i
zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. [25] Bojąc się więc,
poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto
masz swoją własność! [26] Odrzekł mu pan jego:
Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam,
gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie
rozsypał. [27] Powinieneś więc był oddać moje
pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z
zyskiem odebrał swoją własność. [28] Dlatego
odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma
dziesięć talentów.

[29] Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak
że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma,
zabiorą nawet to, co ma.

Mt 26,69–75

Lekcja 18: s. 5

69 Piotr zaś siedział zewnątrz na dziedzińcu. Podeszła do niego jedna służąca i rzekła: I ty byłeś z Galilejczykiem Jezusem. 70 Lecz on zaprzeczył temu wobec wszystkich i rzekł: Nie wiem, co mówisz. 71 A gdy wyszedł ku bramie, zauważyła go inna i rzekła do tych, co tam byli: Ten był z Jezusem Nazarejczykiem. 72 I znowu zaprzeczył pod przysięgą: Nie znam tego człowieka. 73 Po chwili ci, którzy tam stali, zbliżyli się i rzekli do Piotra: Na pewno i ty jesteś jednym z nich, bo i twoja mowa cię zdradza.

74 Wtedy począł się zaklinać i przysięgać: Nie znam tego Człowieka. I w tej chwili kogut zapiał. 75 Wspomniał Piotr na słowo Jezusa, który mu powiedział: Zanim kogut zapieje, trzy razy się Mnie wyprzesz. Wyszedł na zewnątrz i gorzko zapłakał.

Mt 27,1–5

Lekcja 18: s. 5

1 A gdy nastał ranek, wszyscy arcykapłani i starsi ludu powzięli uchwałę przeciw Jezusowi, żeby Go zgładzić. 2 Związawszy Go zaprowadzili i wydali w ręce namiestnika <Poncjusza> Piłata. 3 Wtedy Judasz, który Go wydał, widząc, że Go skazano, opamiętał się, zwrócił trzydzieści srebrników arcykapłanom i starszym 4 i rzekł: Zgrzeszyłem, wydawszy krew niewinną. Lecz oni odparli: Co nas to obchodzi? To twoje sprawa. 5 Rzuciwszy srebrniki ku przybytkowi, oddalił się, potem poszedł i powiesił się.

Ewangelia według św. Marka

Mk 11,25–26

Lekcja 18: s. 11

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

25 A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze. 26 [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 4,8

Lekcja 18: s. 3

8 Lecz Jezus mu odrzekł: Napisane jest: Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.

Łk 9,23–24

Lekcja 18: s. 3, 6, 9

23 Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! 24 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa.

Łk 10,20

Lekcja 18: s. 10

20 Jednak nie z tego się cieszcie, że duchy się wam poddają, lecz cieszcie się, że wasze imiona zapisane są w niebie.

Łk 18,1

Lekcja 18: s. 11

1 Powiedział im też przypowieść o tym, że zawsze powinni modlić się i nie ustawać:

Ewangelia według św. Jana

J 3,30

Lekcja 18: s. 3

30 Potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał.

J 12,24–26

Lekcja 18: s. 3

24 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. 25 Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. 26 A kto by chciał Mi służyć, niech idzie na Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec.

J 13,3–17

Lekcja 18: s. 3, 6

3 wiedząc, że Ojciec dał Mu wszystko w ręce oraz że od Boga wyszedł i do Boga idzie, 4 wstał od wieczerzy i złożył szaty. A wziąwszy prześcieradło nim się przepasał. 5 Potem nalał wody do miednicy. I zaczął umywać uczniom nogi i ocierać prześcieradłem, którym był przepasany. 6 Podszedł więc do Szymona Piotra, a on rzekł do Niego: Panie, Ty chcesz mi umyć nogi? 7 Jezus mu odpowiedział: Tego, co Ja czynię, ty teraz nie rozumiesz, ale później będziesz to wiedział.

8 Rzekł do Niego Piotr: Nie, nigdy mi nie będziesz nóg umywał. Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał udziału ze Mną. 9 Rzekł

do Niego Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, ale i ręce, i głowę. [10] Powiedział do niego Jezus: Wykąpany potrzebuje tylko nogi sobie umyć, bo cały jest czysty. I wy jesteście czyści, ale nie wszyscy. [11] Wiedział bowiem, kto Go wyda, dlatego powiedział: Nie wszyscy jesteście czyści. [12] A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy rozumiecie, co wam uczyniłem?

[13] Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem. [14] Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. [15] Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. [16] Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał. [17] Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować.

J 14,15.21.23.27

Lekcja 18: s. 2, 6, 7, 12

[15] Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

[21] Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie.

[23] W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.

[27] Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka.

J 15,4–5.8–12.16–17

Lekcja 18: s. 1, 2, 3, 6, 12

[4] Wytrwajcie we Mnie, a Ja /będę trwał/ w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - o ile nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. [5] Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

[8] Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. [9] Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! [10] Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. [11] To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. [12] To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem.

[16] Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje. [17] To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

J 16,33

Lekcja 18: s. 2, 3, 12, 15, 16

[33] To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat.

Dzieje Apostolskie

Dz 23,1

Lekcja 18: s. 13

[1] Paweł zaś, spojrzawszy śmiało na Sanhedryn, przemówił: Bracia, aż do dnia dzisiejszego służyłem Bogu z zupełnie spokojnym sumieniem.

Dz 24,16

Lekcja 18: s. 13

[16] I sam usilnie się staram, aby mieć zawsze czyste sumienie wobec Boga i wobec ludzi.

List do Rzymian

Rz 5,3–5

Lekcja 18: s. 2, 6, 9

[3] Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, [4] a wytrwałość - wypróbowaną cnotę, wypróbowana cnota zaś - nadzieję. [5] A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Rz 6,11–13.19

Lekcja 18: s. 3, 6

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

11 Tak i wy rozumiejcie, że umarliście dla grzechu,
żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie. 12
Niechże więc grzech nie króluje w waszym
śmiertelnym ciele, poddając was swoim
pożądliwościom. 13 Nie oddawajcie też członków
waszych jako broń nieprawości na służbę
grzechowi, ale oddajcie się na służbę Bogu jako
ci, którzy ze śmierci przeszli do życia, i członki
wasze oddajcie jako broń sprawiedliwości na
służbę Bogu.

19 Ze względu na przyrodzoną waszą słabość
posługuję się porównaniem wziętym z ludzkich
stosunków: jak oddawaliście członki wasze na
służbę nieczystości i nieprawości, pogrążając się
w nieprawość, tak teraz wydajcie członki wasze
na służbę sprawiedliwości, dla uświęcenia.

Rz 7,18–24

Lekcja 18: s. 9

18 Jestem bowiem świadom, że we mnie, to jest w
moim ciele, nie mieszka dobro; bo łatwo
przychodzi mi chcieć tego, co dobre, ale wykonać
- nie. 19 Nie czynię bowiem dobra, którego chcę,
ale czynię to zło, którego nie chcę. 20 Jeżeli zaś
czynię to, czego nie chcę, już nie ja to czynię, ale
grzech, który we mnie mieszka. 21 A zatem
stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić
dobro, narzuca mi się zło. 22 Albowiem
wewnętrzny człowiek [we mnie] ma upodobanie
zgodne z Prawem Bożym.

23 W członkach zaś moich spostrzegam prawo
inne, które toczy walkę z prawem mojego umysłu
i podbija mnie w niewolę pod prawo grzechu
mieszkającego w moich członkach. 24 Nieszczęsny
ja człowiek! Któż mnie wyzwoli z ciała, [co
wiedzie ku] tej śmierci? Dzięki niech będą Bogu
przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego!

Rz 8,11–17.26.28–29.36–39

Lekcja 18: s. 2, 6, 9, 12

11 A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa
wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił
Chrystusa <Jezusa> z martwych, przywróci do
życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego
w was swego Ducha. 12 Jesteśmy więc, bracia,
dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według
ciała. 13 Bo jeżeli będziecie żyli według ciała,
czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha
uśmiercać będziecie popędy ciała - będziecie żyli.
14 Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch
Boży, są synami Bożymi. 15 Nie otrzymaliście
przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w
bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za
synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojcze!

16 Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego
ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. 17 Jeżeli zaś
jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami
Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro
wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie
mieć udział w chwale.

26 Podobnie także Duch przychodzi z pomocą
naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się
modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się
za nami w błaganiach, których nie można wyrazić
słowami.

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują,
współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi,
którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29
Albowiem tych, których od wieków poznał, tych
też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

36 Jak to jest napisane: Z powodu Ciebie zabijają
nas przez cały dzień, uważają nas za owce
przeznaczone na rzeź. 37 Ale we wszystkim tym
odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który
nas umiłował. 38 I jestem pewien, że ani śmierć,
ani życie, ani aniołowie, ani Zwierzchności, ani
rzeczy teraźniejsze, ani przyszłe, ani moce, 39 ani
co wysokie, ani co głębokie, ani jakiekolwiek inne
stworzenie nie zdoła nas odłączyć od miłości
Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, Panu
naszym.

Rz 12,1.3.9–21

Lekcja 18: s. 3, 6, 10, 11

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie
Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą,
świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej
rozumnej służby Bożej.

[3] Mocą bowiem łaski, jaka została mi dana, mówię
każdemu z was: Niech nikt nie ma o sobie
wyższego mniemania, niż należy, lecz niech sądzi
o sobie trzeźwo - według miary, jaką Bóg
każdemu w wierze wyznaczył.

[9] Miłość niech będzie bez obłudy. Miejcie wstręt
do złego, podążajcie za dobrem. [10] W miłości
braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi. W
okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. [11]
Nie opuszczajcie się w gorliwości. Bądźcie
płomiennego ducha. Pełnijcie służbę Panu. [12]
Weselcie się nadzieją. W ucisku bądźcie cierpliwi,
w modlitwie - wytrwali. [13] Zaradzajcie potrzebom
świętych. Przestrzegajcie gościnności.

[14] Błogosławcie tych, którzy was prześladują.
Błogosławcie, a nie złorzeczcie. [15] Weselcie się z
tymi, którzy się weselą. płaczcie z tymi, którzy
płaczą. [16] Bądźcie zgodni we wzajemnych
uczuciach. Nie gońcie za wielkością, lecz niech
was pociąga to, co pokorne. Nie uważajcie sami
siebie za mądrych. [17] Nikomu złem za złe nie
odpłacajcie. Starajcie się dobrze czynić wobec
wszystkich ludzi. [18] Jeżeli to jest możliwe, o ile to
od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi
ludźmi.

[19] Umiłowani, nie wymierzajcie sami sobie
sprawiedliwości, lecz pozostawcie to pomście
[Bożej]. Napisano bowiem: Do Mnie należy
pomsta. Ja wymierzę zapłatę - mówi Pan - ale:
Jeżeli nieprzyjaciel twój cierpi głód - nakarm go. [20]
Jeżeli pragnie - napój go. Tak bowiem czyniąc,
węgle żarzące zgromadzisz na jego głowę. [21] Nie
daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj.

Rz 13,8–10

Lekcja 18: s. 11

[8] Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną
miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił
Prawo. [9] Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie
zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne -
streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego
swego jak siebie samego. [10] Miłość nie wyrządza
zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym
wypełnieniem Prawa.

Rz 14,7–8.12–13.17–18

Lekcja 18: s. 2, 3, 6, 12, 13

[7] Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie
umiera dla siebie: [8] jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy
dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla
Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do
Pana.

[12] Tak więc każdy z nas o sobie samym zda sprawę
Bogu. [13] Przestańmy więc wyrokować jedni o
drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać
bratu sposobności do upadku lub zgorszenia.

[17] Bo królestwo Boże to nie sprawa tego, co się je i
pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w
Duchu Świętym. [18] A kto w taki sposób służy
Chrystusowi, ten podoba się Bogu i ma uznanie u
ludzi.

Rz 15,1–4

Lekcja 18: s. 3, 5

[1] A my, którzy jesteśmy mocni [w wierze],
powinniśmy znosić słabości tych, którzy są słabi,
a nie szukać tylko tego, co dla nas dogodne. [2]
Niech każdy z nas stara się o to, co dla bliźniego
dogodne - dla jego dobra, dla zbudowania. [3]
Przecież i Chrystus nie szukał tego, co było
dogodne dla Niego ale jak napisano: Urągania
tych, którzy Tobie urągają, spadły na Mnie. [4] To
zaś, co niegdyś zostało napisane, napisane
zostało i dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki
cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma,
podtrzymywali nadzieję.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,25–31

Lekcja 18: s. 4, 6

[25] To bowiem, co jest głupstwem u Boga,
przewyższa mądrością ludzi, a co jest słabe u
Boga, przewyższa mocą ludzi. [26] Przeto
przypatrzcie się, bracia, powołaniu waszemu!
Niewielu tam mędrców według oceny ludzkiej,
niewielu możnych, niewielu szlachetnie
urodzonych. [27] Bóg wybrał właśnie to, co głupie w
oczach świata, aby zawstydzić mędrców, wybrał
to, co niemocne, aby mocnych poniżyć; [28] i to, co
nie jest szlachetnie urodzone według świata i
wzgardzone, i to, co nie jest, wyróżnił Bóg, by to
co jest, unicestwić, [29] tak by się żadne stworzenie
nie chełpiło wobec Boga.

[30] Przez Niego bowiem jesteście w Chrystusie
Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga i
sprawiedliwością, i uświęceniem, i odkupieniem,
[31] aby, jak to jest napisane, w Panu się chlubił ten,
kto się chlubi.

1 Kor 3,18–20

Lekcja 18: s. 4

18 Niechaj się nikt nie łudzi. Jeśli ktoś spośród was
mniema, że jest mądry na tym świecie, niech się
stanie głupim, by posiadł mądrość. 19 Mądrość
bowiem tego świata jest głupstwem u Boga.
Zresztą jest napisane: On udaremnia zamysły
przebiegłych 20 lub także: Wie Pan, że próżne są
zamysły mędrców.

1 Kor 4,1–2

Lekcja 18: s. 11

1 Niech więc uważają nas ludzie za sługi
Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych. 2 A od
szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był
wierny.

1 Kor 6,20

Lekcja 18: s. 6

20 Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci.
Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

1 Kor 9,19

Lekcja 18: s. 3

19 Tak więc nie zależąc od nikogo, stałem się
niewolnikiem wszystkich, aby tym liczniejsi byli
ci, których pozyskam.

1 Kor 10,12–13.24.31–33

Lekcja 18: s. 2, 3, 4, 6, 9, 11, 13

12 Niech przeto ten, komu się zdaje, że stoi, baczy,
aby nie upadł. 13 Pokusa nie nawiedziła was
większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi.
Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to,
co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę,
równocześnie wskaże sposób jej pokonania,
abyście mogli przetrwać.

24 Niech nikt nie szuka własnego dobra, lecz
dobra bliźniego!

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek
innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie
32 Nie bądźcie zgorszeniem ani dla Żydów, ani dla
Greków, ani dla Kościoła Bożego, 33 podobnie jak
ja, który się staram przypodobać wszystkim pod
każdym względem nie szukając własnej korzyści,
lecz dobra wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor 11,28–32

Lekcja 18: s. 3, 5, 7, 10

28 Niech przeto człowiek baczy na siebie samego,
spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. 29 Kto
bowiem spożywa i pije nie zważając na Ciało
[Pańskie], wyrok sobie spożywa i pije. 30 Dlatego
to właśnie wielu wśród was słabych i chorych i
wielu też umarło. 31 Jeżeli zaś sami siebie
osądzimy, nie będziemy sądzeni. 32 Lecz gdy
jesteśmy sądzeni przez Pana, upomnienie
otrzymujemy, abyśmy nie byli potępieni ze
światem.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 18: s. 2, 7, 11

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie
zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się
pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka
swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego;
6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz
współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada
nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie
ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą,
albo jak dar języków, który zniknie, lub jak
wiedza, której zabraknie.

1 Kor 15,33

Lekcja 18: s. 11

33 Nie łudźcie się! Wskutek złych rozmów psują
się dobre obyczaje

2 List do Koryntian

2 Kor 1,3–6

Lekcja 18: s. 1, 2

3 Błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa
Chrystusa, Ojciec miłosierdzia i Bóg wszelkiej
pociechy, 4 Ten, który nas pociesza w każdym
naszym utrapieniu, byśmy sami mogli pocieszać
tych, co są w jakiejkolwiek udręce, pociechą,
której doznajemy od Boga. 5 Jak bowiem obfitują
w nas cierpienia Chrystusa, tak też wielkiej
doznajemy przez Chrystusa pociechy. 6 Ale gdy
znosimy udręki - to dla pociechy i zbawienia
waszego; a gdy pocieszani jesteśmy - to dla
waszej pociechy, sprawiającej, że z wytrwałością
znosicie te same cierpienia, których i my
doznajemy.

2 Kor 2,6–8

Lekcja 18: s. 10

6 Niech już takiemu wystarczy kara, wymierzona
przez większość spośród was. 7 Raczej wypada
teraz wybaczyć mu i podtrzymać go na duchu,
aby nie popadł ów człowiek w rozpaczliwy
smutek. 8 Dlatego napominam was, abyście jego
sprawę rozstrzygnęli z miłością.

2 Kor 3,5.18

Lekcja 18: s. 6, 12

5 Nie żebyśmy uważali, że jesteśmy w stanie
pomyśleć coś sami z siebie, lecz /wiemy, że/ ta
możność nasza jest z Boga.

18 My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się
w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą
Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc,
upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 4,7–18

Lekcja 18: s. 2, 15, 16

7 Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach
glinianych, aby z Boga była owa przeogromna
moc, a nie z nas. 8 Zewsząd znosimy cierpienia,
lecz nie poddajemy się zwątpieniu; żyjemy w
niedostatku, lecz nie rozpaczamy; 9 znosimy
prześladowania, lecz nie czujemy się
osamotnieni, obalają nas na ziemię, lecz nie
giniemy. 10 Nosimy nieustannie w ciele naszym
konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w
naszym ciele. 11 Ciągle bowiem jesteśmy
wydawani na śmierć z powodu Jezusa, aby życie
Jezusa objawiło się w naszym śmiertelnym ciele.

12 Tak więc działa w nas śmierć, podczas gdy w
was - życie. 13 Cieszę się przeto owym duchem
wiary, według którego napisano: Uwierzyłem,
dlatego przemówiłem; my także wierzymy i
dlatego mówimy, 14 przekonani, że Ten, który
wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także
nam i stawi nas przed sobą razem z wami. 15
Wszystko to bowiem dla was, ażeby w pełni
obfitująca łaska zwiększyła chwałę Bożą przez
dziękczynienie wielu. 16 Dlatego to nie poddajemy
się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczeje nasz
człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest
wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień.

17 Niewielkie bowiem utrapienia naszego
obecnego czasu gotują bezmiar chwały
przyszłego wieku 18 dla nas, którzy się
wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz w to, co
niewidzialne. To bowiem, co widzialne, przemija,
to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie.

2 Kor 5,9.14–15.18

Lekcja 18: s. 3, 7, 8, 9, 10, 11

9 Dlatego też staramy się Jemu podobać czy to
gdy z Nim, czy gdy z daleka od Niego jesteśmy.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas,
pomnych na to, że skoro Jeden umarł za
wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za
wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją,
już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich
umarł i zmartwychwstał.

18 Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który
pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił na
posługę jednania.

2 Kor 7,6.9–10

Lekcja 18: s. 2, 3

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

6 Lecz Pocieszyciel pokornych, Bóg, podniósł i nas
na duchu przybyciem Tytusa.

9 to teraz raduję się - nie dlatego, żeście się
zasmucili, ale żeście się zasmucili ku nawróceniu.
Zasmuciliście się bowiem po Bożemu, tak iż nie
ponieśliście przez nas żadnej szkody. 10 Bo
smutek, który jest z Boga, dokonuje nawrócenia
ku zbawieniu, którego się /potem/ nie żałuje,
smutek zaś tego świata sprawia śmierć.

2 Kor 10,5.12.18

Lekcja 18: s. 2, 3, 7, 9, 10

5 i wszelką wyniosłość przeciwną poznaniu Boga i
wszelki umysł poddajemy w posłuszeństwo
Chrystusowi

12 Nie mamy bowiem odwagi ani równać się, ani
stawiać siebie obok tych, którzy zachwalają sami
siebie; nie okazują wielkiego rozsądku, gdy siebie
samych mierzą miarą własnej osoby i porównują
się sami z sobą.

18 Nie ten jest bowiem wypróbowany, kto się sam
przechwala, lecz ten, kogo uznaje Pan.

2 Kor 12,7–10

Lekcja 18: s. 2, 6, 12

7 Aby zaś nie wynosił mnie zbytnio ogrom
objawień, dany mi został oścień dla ciała,
wysłannik szatana, aby mnie policzkował - żebym
się nie unosił pychą. 8 Dlatego trzykrotnie
prosiłem Pana, aby odszedł ode mnie, 9 lecz /Pan/
mi powiedział: Wystarczy ci mojej łaski. Moc
bowiem w słabości się doskonali. Najchętniej
więc będę się chlubił z moich słabości, aby
zamieszkała we mnie moc Chrystusa. 10 Dlatego
mam upodobanie w moich słabościach, w
obelgach, w niedostatkach, w prześladowaniach,
w uciskach z powodu Chrystusa. Albowiem
ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

List do Galatów

Ga 2,20

Lekcja 18: s. 6

20 Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie
Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele,
jednak obecne życie moje jest życiem wiary w
Syna Bożego, który umiłował mnie i samego
siebie wydał za mnie.

Ga 5,16–17

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 11

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie.

List do Efezjan

Ef 1,3–14

Lekcja 18: s. 6, 12, 13

3 Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana
naszego Jezusa Chrystusa; który napełnił nas
wszelkim błogosławieństwem duchowym na
wyżynach niebieskich - w Chrystusie. 4 W Nim
bowiem wybrał nas przez założeniem świata,
abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem. 5 Z miłości przeznaczył nas dla siebie
jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa,
według postanowienia swej woli, 6 ku chwale
majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w
Umiłowanym. 7 W Nim mamy odkupienie przez
Jego krew - odpuszczenie występków, według
bogactwa Jego łaski.

8 Szczodrze ją na nas wylał w postaci wszelkiej
mądrości i zrozumienia, 9 przez to, że nam
oznajmił tajemnicę swej woli według swego
postanowienia, które przedtem w Nim powziął 10
dla dokonania pełni czasów, aby wszystko na
nowo zjednoczyć w Chrystusie jako Głowie: to, co
w niebiosach, i to, co na ziemi. 11 W Nim
dostąpiliśmy udziału my również, z góry
przeznaczeni zamiarem Tego, który dokonuje
wszystkiego zgodnie z zamysłem swej woli 12 po
to, byśmy istnieli ku chwale Jego majestatu - my,
którzyśmy już przedtem nadzieję złożyli w
Chrystusie.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim
również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni
pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. 14
On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w
oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni
własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 3,13.16–21

Lekcja 18: s. 3, 4

13 Dlatego proszę, abyście się nie zniechęcali
prześladowaniami, jakie znoszę dla was, bo to jest
właśnie waszą chwałą.

16 aby według bogactwa swej chwały sprawił w
was przez Ducha swego wzmocnienie siły
wewnętrznego człowieka. 17 Niech Chrystus
zamieszka przez wiarę w waszych sercach;
abyście w miłości wkorzenieni i ugruntowani, 18
wraz ze wszystkimi świętymi zdołali ogarnąć
duchem, czym jest Szerokość, Długość, Wysokość
i Głębokość, 19 i poznać miłość Chrystusa,
przewyższającą wszelką wiedzę, abyście zostali
napełnieni całą Pełnią Bożą. 20 Temu zaś, który
mocą działającą w nas może uczynić
nieskończenie więcej, niż prosimy czy
rozumiemy,

21 Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie
po wszystkie pokolenia wieku wieków! Amen.

Ef 4,1.15.25.29.31–32

Lekcja 18: s. 2, 3, 7, 9, 10, 11, 12, 13

1 A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu,
abyście postępowali w sposób godny powołania,
jakim zostaliście wezwani,

15 Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości
sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest
Głową - ku Chrystusowi.

25 Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z
was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście
nawzajem dla siebie członkami.

29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa
szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od
potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

31 Niech zniknie spośród was wszelka gorycz,
uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie -
wraz z wszelką złością. 32 Bądźcie dla siebie
nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie
sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,4.15–21

Lekcja 18: s. 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16

Ef 5,19–2 (pobrano: Ef 5,19–20): W druku: Ef 5,19–2 (odwrócony zakres). Uzupełniono brakujące zero, zgodnie z równoległymi zaleceniami o psalmach, hymnach i pieśniach w podręczniku, np. str. 164: Ef 5,19–20; Kol 3,16.

4 ani o tym, co haniebne, ani o niedorzecznym
gadaniu lub nieprzyzwoitych żartach, bo to
wszystko jest niestosowne. Raczej winno być
wdzięczne usposobienie.

15 Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako
niemądrzy, ale jako mądrzy. 16 Wyzyskujcie chwilę
sposobną, bo dni są złe. 17 Nie bądźcie przeto
nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą
Pana. 18 A nie upijajcie się winem, bo to jest
[przyczyną] rozwiązłości, ale napełniajcie się
Duchem, 19 przemawiając do siebie wzajemnie w
psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha,
śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach.

20 Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu w
imię Pana naszego Jezusa Chrystusa! 21 Bądźcie
sobie wzajemnie poddani w bojaźni
Chrystusowej!

List do Filipian

Flp 1,6.9–11.20

Lekcja 18: s. 6, 12, 13

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który
zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go
do dnia Chrystusa Jezusa.

9 A modlę się o to, aby miłość wasza doskonaliła
się coraz bardziej i bardziej w głębszym poznaniu
i wszelkim wyczuciu 10 dla oceny tego, co lepsze,
abyście byli czyści i bez zarzutu na dzień
Chrystusa, 11 napełnieni plonem sprawiedliwości,
[nabytym] przez Jezusa Chrystusa ku chwale i
czci Boga.

20 zgodnie z gorącym oczekiwaniem i nadzieją
moją, że w niczym nie doznam zawodu. Lecz jak
zawsze, tak i teraz, z całą swobodą i jawnością
Chrystus będzie uwielbiony w moim ciele: czy to
przez życie, czy przez śmierć.

Flp 2,3–8.12–16

Lekcja 18: s. 2, 3, 6, 7, 8, 9, 11, 13

3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego
współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w
pokorze oceniając jedni drugich za wyżej
stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie
tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To
dążenie niech was ożywia; ono też było w
Chrystusie Jezusie. 6 On, istniejąc w postaci
Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na
równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie,
przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym
do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za
człowieka,

8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż
do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

12 A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście
posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z
bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności,
lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. 13
Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i
działania zgodnie z [Jego] wolą. 14 Czyńcie
wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście
się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne
dzieci Boże pośród narodu zepsutego i
przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła
światła w świecie. 16 Trzymajcie się mocno Słowa
Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa,
że nie na próżno biegłem i nie na próżno się
trudziłem.

Flp 3,13–14

Lekcja 18: s. 10

13 Bracia, ja nie sądzę o sobie samym, że już
zdobyłem, ale to jedno [czynię]: zapominając o
tym, co za mną, a wytężając siły ku temu, co
przede mną, 14 pędzę ku wyznaczonej mecie, ku
nagrodzie, do jakiej Bóg wzywa w górę w
Chrystusie Jezusie.

Flp 4,6–9.11–13.19

Lekcja 18: s. 2, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12

6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej
sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w
modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem! 7 A pokój
Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie
strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
8 W końcu, bracia, wszystko, co jest prawdziwe,
co godne, co sprawiedliwe, co czyste, co miłe, co
zasługuje na uznanie: jeśli jest jakąś cnotą i
czynem chwalebnym - to miejcie na myśli! 9
Czyńcie to, czego się nauczyliście, co przejęliście,
co usłyszeliście i co zobaczyliście u mnie, a Bóg
pokoju będzie z wami.

11 Nie mówię tego bynajmniej z powodu
niedostatku: ja bowiem nauczyłem się wystarczać
sobie w warunkach, w jakich jestem. 12 Umiem
cierpieć biedę, umiem i obfitować. Do wszystkich
w ogóle warunków jestem zaprawiony: i być
sytym, i głód cierpieć, obfitować i doznawać
niedostatku. 13 Wszystko mogę w Tym, który mnie
umacnia.

19 A Bóg mój według swego bogactwa zaspokoi
wspaniale w Chrystusie Jezusie każdą waszą
potrzebę.

List do Kolosan

Kol 1,9–12.21–22

Lekcja 18: s. 3, 8, 12, 13, 15, 16

9 Przeto i my od dnia, w którym to usłyszeliśmy,
nie przestajemy za was się modlić i prosić /Boga/,
abyście doszli do pełnego poznania Jego woli, w
całej mądrości i duchowym zrozumieniu, 10
abyście już postępowali w sposób godny Pana, w
pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich
dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie
Boga. 11 Niech moc Jego chwały w pełni was
umacnia do /okazywania/ wszelkiego rodzaju
cierpliwości i stałości. 12 Z radością dziękujcie
Ojcu, który was uzdolnił do uczestnictwa w dziale
świętych w światłości.

21 I was, którzy byliście niegdyś obcymi /dla Boga/
i /Jego/ wrogami przez sposób myślenia i wasze
złe czyny, 22 teraz znów pojednał w doczesnym
Jego ciele przez śmierć, by stawić was wobec
siebie jako świętych i nieskalanych, i
nienagannych,

Kol 2,6.9–12

Lekcja 18: s. 6, 8

6 Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie
jako Panu, tak w Nim postępujcie:

9 W Nim bowiem mieszka cała Pełnia: Bóstwo, na
sposób ciała, 10 bo zostaliście napełnieni w Nim,
który jest Głową wszelkiej Zwierzchności i
Władzy. 11 I w Nim też otrzymaliście obrzezanie,
nie z ręki ludzkiej, lecz Chrystusowe obrzezanie,
polegające na zupełnym wyzuciu się z ciała
grzesznego, 12 jako razem z Nim pogrzebani w
chrzcie, w którym też razem zostaliście
wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go
wskrzesił.

Kol 3,1–17.23–25

Lekcja 18: s. 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12

1 Jeśliście więc razem z Chrystusem powstali z
martwych, szukajcie tego, co w górze, gdzie
przebywa Chrystus zasiadając po prawicy Boga. 2
Dążcie do tego, co w górze, nie do tego, co na
ziemi. 3 Umarliście bowiem i wasze życie jest
ukryte z Chrystusem w Bogu. 4 Gdy się ukaże
Chrystus, nasze życie, wtedy i wy razem z Nim
ukażecie się w chwale. 5 Zadajcie więc śmierć
temu, co jest przyziemne w /waszych/ członkach:
rozpuście, nieczystości, lubieżności, złej żądzy i
chciwości, bo ona jest bałwochwalstwem.

6 Z powodu nich nadchodzi gniew Boży na synów
buntu. 7 I wy niegdyś tak postępowaliście,
kiedyście w tym żyli. 8 A teraz i wy odrzućcie to
wszystko: gniew, zapalczywość, złość,
znieważanie, haniebną mowę od ust waszych! 9
Nie okłamujcie się nawzajem, boście zwlekli z
siebie dawnego człowieka z jego uczynkami, 10 a
przyoblekli nowego, który wciąż się odnawia ku
głębszemu poznaniu /Boga/, według obrazu Tego,
który go stworzył.

11 A tu już nie ma Greka ani Żyda, obrzezania ani
nieobrzezania, barbarzyńcy, Scyty, niewolnika,
wolnego, lecz wszystkim we wszystkich /jest/
Chrystus. 12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i
umiłowani - obleczcie się w serdeczne
miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość,
cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając
sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw
drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na
to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest
więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech
rządzi pokój Chrystusowy, do którego też
zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie
wdzięczni!

16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z
/całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością
nauczajcie i napominajcie samych siebie przez
psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem
łaski śpiewając Bogu w waszych sercach. 17 I
wszystko, cokolwiek działacie słowem lub
czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa,
dziękując Bogu Ojcu przez Niego.

23 Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla
Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana
otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę.
Służycie Chrystusowi jako Panu! 25 Kto bowiem
popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego
bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

Kol 4,2.6

Lekcja 18: s. 2, 7, 10

2 Trwajcie gorliwie na modlitwie, czuwając na niej
wśród dziękczynienia.

6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie
zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy
każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 5,15–18

Lekcja 18: s. 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13

15 Uważajcie, aby nikt nie odpłacał złem za złe,
zawsze usiłujcie czynić dobrze sobie nawzajem i
wobec wszystkich! 16 Zawsze się radujcie, 17
nieustannie się módlcie! 18 W każdym położeniu
dziękujcie, taka jest bowiem wola Boża w Jezusie
Chrystusie względem was.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 4,7–11

Lekcja 18: s. 3, 8, 12, 15, 16

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie!
Sam zaś ćwicz się w pobożności! 8 Bo ćwiczenie
cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś
przydatna jest do wszystkiego, mając
zapewnienie życia obecnego i tego, które ma
nadejść. 9 Nauka to zasługująca na wiarę i godna
całkowitego uznania. 10 Właśnie o to trudzimy się i
walczymy, ponieważ złożyliśmy nadzieję w Bogu
żywym, który jest Zbawcą wszystkich ludzi,
zwłaszcza wierzących. 11 To nakazuj i tego
nauczaj!

1 Tm 6,17–19

Lekcja 18: s. 11

17 Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli
wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności
bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego
obficie udziela do używania, 18 niech czynią
dobrze, bogacą się w dobre czyny, niech będą
hojni, uspołecznieni, 19 odkładając do skarbca dla
siebie samych dobrą podstawę na przyszłość, aby
osiągnęli prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,15.22.24

Lekcja 18: s. 3, 7, 10, 11, 12

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem
jako godny uznania pracownik, który nie przynosi
wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

22 Uciekaj zaś przed młodzieńczymi pożądaniami,
a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój
- wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym
sercem.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w
kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem
wszystkich, skorym do nauczania,
zrównoważonym.

2 Tm 3,16–17

Lekcja 18: s. 3, 4

16 Wszelkie Pismo od Boga natchnione /jest/ i
pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do
poprawiania, do kształcenia w sprawiedliwości - 17
aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony
do każdego dobrego czynu.

List do Tytusa

Tt 2,11–12

Lekcja 18: s. 3

11 Ukazała się bowiem łaska Boga, która niesie
zbawienie wszystkim ludziom 12 i poucza nas,
abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz
światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie
żyli na tym świecie,

List do Hebrajczyków

Hbr 4,12.15–16

Lekcja 18: s. 2, 3, 9, 12, 15, 16

12 Żywe bowiem jest słowo Boże, skuteczne i
ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny,
przenikające aż do rozdzielenia duszy i ducha,
stawów i szpiku, zdolne osądzić pragnienia i
myśli serca.

15 Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który
by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz
doświadczonego we wszystkim na nasze
podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. 16 Przybliżmy
się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy
otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla
/uzyskania/ pomocy w stosownej chwili.

Hbr 10,23–25

Lekcja 18: s. 7, 9, 12

23 Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą
wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał
obietnicę. 24 Troszczmy się o siebie wzajemnie, by
się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. 25
Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak
się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy
się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej
widzicie, że zbliża się dzień.

Hbr 12,1–3.5–11

Lekcja 18: s. 2, 4, 6, 7

1 I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo
świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede
wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi,
winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam
zawodach. 2 Patrzmy na Jezusa, który nam w
wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast
radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż,
nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy
tronu Boga. 3 Zastanawiajcie się więc nad Tym,
który ze strony grzeszników taką wielką
wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie
ustawali, złamani na duchu.

5 a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się
zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie
lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy
On cię doświadcza. 6 Bo kogo miłuje Pan, tego
karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna
przyjmuje. 7 Trwajcież w karności! Bóg obchodzi
się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn,
którego by ojciec nie karcił? 8 Jeśli jesteście bez
karania, którego uczestnikami stali się wszyscy,
nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. 9
Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych
według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie
bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć
będziemy?

10 Tamci karcili nas według swej woli na czas
znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego
dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej
świętości. 11 Wszelkie karcenie na razie nie
wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak
przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon
sprawiedliwości.

Hbr 13,15

Lekcja 18: s. 10

15 Przez Niego więc składajmy Bogu ofiarę czci
ustawicznie, to jest owoc warg, które wyznają
Jego imię.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–5.22–25

Lekcja 18: s. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16

2 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi,
ilekroć spadają na was różne doświadczenia. 3
Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na
próbę, rodzi wytrwałość. 4 Wytrwałość zaś winna
być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali,
nienaganni, w niczym nie wykazując braków. 5
Jeśli zaś komuś z was brakuje mądrości, niech
prosi o nią Boga, który daje wszystkim chętnie i
nie wymawiając; a na pewno ją otrzyma.

22 Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie
tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. 23
Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a
nie wypełnia go, podobny jest do człowieka
oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. 24
Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał,
jakim był. 25 Kto zaś pilnie rozważa doskonałe
Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie
jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale
wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma
błogosławieństwo

Jk 2,10.22–25

Lekcja 18: s. 13, 15, 16

10 Choćby ktoś przestrzegał całego Prawa, a
przestąpiłby jedno tylko przykazanie, ponosi winę
za wszystkie.

22 Widzisz, że wiara współdziała z jego uczynkami
i przez uczynki stała się doskonała. 23 I tak
wypełniło się Pismo, które mówi: Uwierzył przeto
Abraham Bogu i poczytano mu to za
sprawiedliwość, i został nazwany przyjacielem
Boga. 24 Widzicie, że człowiek dostępuje
usprawiedliwienia na podstawie uczynków, a nie
samej tylko wiary. 25 Podobnie też nierządnica
Rachab, która przyjęła wysłanników i inną drogą
odprawiła ich, czy nie dostąpiła
usprawiedliwienia za swoje uczynki?

Jk 4,7–8.13–17

Lekcja 18: s. 3, 6, 9, 10, 11, 12, 13

7 Bądźcie więc poddani Bogu, przeciwstawiajcie
się natomiast diabłu, a ucieknie od was. 8
Przystąpcie bliżej do Boga, to i On zbliży się do
was. Oczyśćcie ręce, grzesznicy, uświęćcie serca,
ludzie chwiejni!

13 Teraz wy, którzy mówicie: Dziś albo jutro
udamy się do tego oto miasta i spędzimy tam rok,
będziemy uprawiać handel i osiągniemy zyski, 14
wy, którzy nie wiecie nawet, co jutro będzie. Bo
czymże jest życie wasze? Parą jesteście, co się

ukazuje na krótko, a potem znika. 15 Zamiast tego powinniście mówić: Jeżeli Pan zechce, i będziemy żyli, zrobimy to lub owo. 16 Teraz zaś chełpicie się w swej wyniosłości. Każda taka chełpliwość jest przewrotna. 17 Kto zaś umie dobrze czynić, a nie czyni, grzeszy.

Jk 5,16

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 12

16 Wyznawajcie zatem sobie nawzajem grzechy, módlcie się jeden za drugiego, byście odzyskali zdrowie. Wielką moc posiada wytrwała modlitwa sprawiedliwego.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,6–7

Lekcja 18: s. 2, 6

6 Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. 7 Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa.

1 P 2,1.9–10.21–25

Lekcja 18: s. 6, 10

1 Odrzuciwszy więc wszelkie zło, wszelki podstęp i udawanie, zazdrość i jakiekolwiek złe mowy,

9 Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świetym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła, 10 wy, którzyście byli nie - ludem, teraz zaś jesteście ludem Bożym, którzyście nie dostąpili miłosierdzia, teraz zaś jako ci, którzy miłosierdzia doznali.

21 Do tego bowiem jesteście powołani. Chrystus przecież również cierpiał za was i zostawił wam wzór, abyście szli za Nim Jego śladami. 22 On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu. 23 On, gdy Mu złorzeczono, nie złorzeczył, gdy cierpiał, nie groził, ale oddawał się Temu, który sądzi sprawiedliwie. 24 On sam, w swoim ciele poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów, a żyli dla sprawiedliwości - Krwią Jego zostaliście uzdrowieni. 25 Błądziliście bowiem jak owce, ale teraz nawróciliście się do Pasterza i Stróża dusz waszych.

1 P 3,8–12.15

Lekcja 18: s. 2, 10, 11

8 Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, pełni braterskiej miłości, miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście powołani, abyście odziedziczyli błogosławieństwo. 10 Kto bowiem chce miłować życie i oglądać dni szczęśliwe, niech wstrzyma język od złego i wargi - aby nie mówić podstępnie. 11 Niech zaś odstąpi od złego, a czyni dobrze, niech szuka pokoju i niech idzie za nim. 12 Oczy bowiem Pana na sprawiedliwych [są zwrócone], a Jego uszy na ich prośby; oblicze zaś Pana przeciwko tym, którzy źle czynią.

15 Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest.

1 P 4,10–11

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 11, 13

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen.

1 P 5,7–9

Lekcja 18: s. 11

7 Wszystkie troski wasze przerzućcie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. 8 Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. 9 Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 18: s. 3, 4, 6

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność,

7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość. 8 Gdy bowiem będziecie je
mieli i to w obfitości, nie uczynią was one
bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu
Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem
ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał
o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się
umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem
czyniąc nie upadniecie nigdy. 11 W ten sposób
szeroko będzie wam otworzone wejście do
wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy,
Jezusa Chrystusa.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 1,9

Lekcja 18: s. 3, 7, 9, 12, 13

9 Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako
wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści
nas z wszelkiej nieprawości.

1 J 2,3–6.9–11

Lekcja 18: s. 2, 3, 9

3 Po tym zaś poznajemy, że Go znamy, jeżeli
zachowujemy Jego przykazania. 4 Kto mówi: Znam
Go, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest
kłamcą i nie ma w nim prawdy. 5 Kto zaś
zachowuje Jego naukę, w tym naprawdę miłość
Boża jest doskonała. 6 Po tym właśnie poznajemy,
że jesteśmy w Nim. Kto twierdzi, że w Nim trwa,
powinien również sam postępować tak, jak On
postępował.

9 Kto twierdzi, że żyje w światłości, a nienawidzi
brata swego, dotąd jeszcze jest w ciemności. 10
Kto miłuje swego brata, ten trwa w światłości i
nie może się potknąć. 11 Kto zaś swojego brata
nienawidzi, żyje w ciemności i działa w ciemności,
i nie wie, dokąd dąży, ponieważ ciemności
dotknęły ślepotą jego oczy.

1 J 3,14–16.18

Lekcja 18: s. 9, 11

14 My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia,
bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w
śmierci. 15 Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest
zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w
sobie życia wiecznego. 16 Po tym poznaliśmy
miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także
winniśmy oddać życie za braci.

18 Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale
czynem i prawdą!

1 J 4,7–11.18–21

Lekcja 18: s. 2, 9, 15, 16

7 Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ
miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził
się z Boga i zna Boga. 8 Kto nie miłuje, nie zna
Boga, bo Bóg jest miłością. 9 W tym objawiła się
miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego
Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli
dzięki Niemu. 10 W tym przejawia się miłość, że
nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas
umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę
przebłagalną za nasze grzechy. 11 Umiłowani, jeśli
Bóg tak nas umiłował, to i my winniśmy się
wzajemnie miłować.

18 W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość
usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten
zaś, kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości. 19
My miłujemy [Boga], ponieważ Bóg sam pierwszy
nas umiłował. 20 Jeśliby ktoś mówił: Miłuję Boga, a
brata swego nienawidził, jest kłamcą, albowiem
kto nie miłuje brata swego, którego widzi, nie
może miłować Boga, którego nie widzi. 21 Takie
zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto
miłuje Boga, miłował też i brata swego.

1 J 5,3–5.14–15

Lekcja 18: s. 3, 4, 7, 11, 12

3 albowiem miłość względem Boga polega na
spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie
są ciężkie. 4 Wszystko bowiem, co z Boga
zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie
zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza
wiara. 5 A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto
wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

14 Ufność, którą w Nim pokładamy, polega na
przekonaniu, że wysłuchuje On wszystkich

naszych próśb zgodnych z Jego wolą. [15] A jeśli wiemy, że wysłuchuje wszystkich naszych próśb, pewni jesteśmy również posiadania tego, o cośmy Go prosili.

2 List św. Jana Apostoła

2 J 1,6

Lekcja 18: s. 3, 12

[6] Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań. Jest to przykazanie, o jakim słyszeliście od początku, że według niego macie postępować.

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 18: s. 12

[24] Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec swej chwały, [25] jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała, majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami i teraz, i na wszystkie wieki! Amen.

Apokalipsa św. Jana

Ap 2,5

Lekcja 18: s. 3

[5] Pamiętaj więc, skąd spadłeś, i nawróć się, i pierwsze czyny podejmij! Jeśli zaś nie - przyjdę do ciebie i ruszę świecznik twój z jego miejsca, jeśli się nie nawrócisz.